

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Om Helte mange

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Om Helte mange", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirkeskole*. - 1946, 1944-1964, s. 142. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig12val-shoot-workid76698/facsimile.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946

Nei, vi vil tjene den levende Gud,
Som gienløste fra Helhjem vor Stamme.
Guds-Aanden kun færdes med Frihed.

10 Josva dem svared: velan, i Guds Navn,
I *Jehovas*, som Lykken bebuder,
Men dig henveirer som Aske og Støv,
Om du tager dig *fremmede Guder*.
Guds-Aanden kun færdes med Frihed.

11 Josva da reiste en Støtte af Steen,
Sagde lydt, den mit Vidne skal være,
Her for Guds Aasyn er sluttet vor Pagt,
»*Mindes-Mærket*«, det Navn skal den bære.
Guds-Aanden kun færdes med Frihed!

No. 41.

Seerinden Debore.

1 Om Helte mange
I *Karmels* Land
Lød Helte-Sange
Fra Flod til Strand,
Kun een *Heltinde*
Til Hæders-Minde,
Men det var dobbelt for Daad og Sang!

2 Hun hedd *Debore*
I *Palmelund*,
Hun kom for Orde
I Vanhelds Stund;
I Folke-Dvale,
Naar Fiender prale,
Da er fulddyre de gode Raad.

- 3 Hvor *Aanden* lyner,
Faaer *Hjertet* Liv,
Hun havde Syner,
Den ædle Viv;
Til *Dannekvinden*,
Til *Seerinden*
Hentyed Folket om Ret og Raad!
- 4 Hun *Barak* kaldte,
Den Folkeven,
Som Gud udvalgte
Til Daad igien,
Da Fiender gramme,
Som Fyr og Flamme,
Fortæred alt indtil Marv og Mod.
- 5 Kong *Jabin* hærged
Guds Folk og Land,
For ham sig bjærged
Knap nogen Mand,
Strids-Vogne sære
Og stolte Hære,
Med dem udrasede *Sisera*.
- 6 *Debore* meldte
Et Ord fra Gud,
Som skaber Helte
Af Skumpelskud,
Hun *Barak* vilde
Til Daad opilde,
Hun loved *Seiren* fra Himlens Gud.
- 7 Ei vil jeg dølgje,
Var *Baraks* Svar,
Med dig i Følge
Frit Mod jeg har,

Men ei af Pletten
Jeg gaaer paa Sletten,
Hvis ei du følger mig Skridt for Skridt.

8 *Debore* smiled,
Med Heltemod;
De gik, de iled
Til *Tabors* Fod,
Da Luren gjalded
Til *Kæmpe-Kaldet*
For *Naphtali* og for *Sebulon!*

9 Saa fulgde Slaget
Paa Sletten der,
Og Nederlaget
For *Jabins* Hær,
Og *Seiers-Frugten*
Var Fiende-Flugten
Og blandt de Første var *Sisera*.

10 I Hyrde-Telten
Om Vand han bad,
Stridsvogne-Helten
Fik Blod til Bad,
Thi for en *Kvinde*
Han faldt derinde,
Den Dag bar Palmer til *Kvindens* Pris!

11 Og *Seiers-Sangen*,
Som lød i Sky,
Fra *Tabors-Vangen*,
Til Roes og Ry,
Til *Kvindens* Ære
Fik Lov at bære
Til Verdens Ende *Debores* Navn!

12 Naar Aanden fattes
Paa Ceder-Grund,
Da *Hjertet* skattes
I Palme-Lund,
Da bærer Helte
Det under Bælte,
Og øver Storværk med Smil om Mund!

No. 42.
Gideon.

- 1 *Midianiten* som en Tyrk,
Han rased paa Bjerg og i Dalen,
Israels Land var som en Ørk,
Husvilde blev Spurven og Svalen,
Sværme fra Ørken som Græshopper graa
Levned paa Marken ei Græs eller Straa.
- 2 *Ephraim* bar ei Sværd ved Lænd,
Hans Hjem var i Kløften og Hulen,
Kiækkere ei end Kvinder Mænd
Sig vovede udenfor Kulen;
Fremmede Guder, dem faldt de til Fod,
Tabde med Lykken al Magt og alt Mod.
- 3 *Gideon* hedde en *Josephs* Søn,
I Arten var ham Ørneflugten,
Modfalden dog han tarsk iløn,
Vin-Persen da skjulde Markfrugten,
Gluggen stod aaben, han speided med Flid,
Om ikke gryede en lysere Tid.
- 4 Israel kom sin Synd ihu,
Og sukke til Gud i det Høie,
Naadig Han da, som før, saa nu